

195 – الْحَامِسُ: عَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أُمِّ سَلَمَةَ هِنْدِ بِنْتِ أَبِي أُمَيَّةَ حُدَيْقَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: «إِنَّهُ يُسْتَعْمَلُ عَلَيْكُمْ أُمْرَاءُ، فَتَعْرِفُونَ وَتُنْكِرُونَ، فَمَنْ كَرِهَ فَقَدْ بَرَىءٌ، وَمَنْ أَنْكَرَ فَقَدْ سَلِمَ، وَلَكِنْ مَنْ رَضِيَ وَتَابَعَ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ؛ أَلَا نَتَّقَاتِلُهُمْ؟ قَالَ: «لَا، مَا أَقَامُوا فِيكُمْ الصَّلَاةَ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ. [1854/63].

مَعْنَاهُ: مَنْ كَرِهَ بِقَلْبِهِ وَلَمْ يَسْتَطِعْ إِنْكَاراً بِيَدٍ وَلَا لِسَانٍ فَقَدْ بَرَىءٌ مِنَ الْإِثْمِ وَأَدَّى وَظِيْفَتَهُ، وَمَنْ أَنْكَرَ بِحَسَبِ طَاقَتِهِ فَقَدْ سَلِمَ مِنْ هَذِهِ الْمَعْصِيَةِ، وَمَنْ رَضِيَ بِفِعْلِهِمْ وَتَابَعَهُمْ عَلَيْهِ، فَهُوَ الْعَاصِي.

195. Мўминлар онаси Умму Салама Ҳинд бинти Абу Умаййа Ҳузайфа розияллоху анҳодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам шундай дедилар: **«Ҳали устингизга шундай амирлар омил қилинадикки, (уларнинг баъзи ишларини) маъқуллайсиз ва (баъзи ишларини) мункар санайсиз. Ким ёқтирмаса, пок бўлибди; ким инкор қилса, саломат қолибди; лекин рози бўлган ва эргашганлар ундай эмас».** «Эй Аллоҳнинг Расули, уларга уруш қиламизми?» дейишди. **«Модомики, ораларингизда намозни қоим қилишар экан, йўқ»**, дедилар».

Имом Муслим ривояти.

Шарҳ: Бунинг маъноси шуки, кимки қалби билан қарих кўриб, қўли ва тили билан инкор қилишга қодир бўлмаса, гуноҳлардан ўзини оқлаб, вазифасини

адо қилибди. Кимки тоқати етганича инкор қилса, бу гуноҳлардан омонда бўлибди. Энди кимки уларнинг амалларидан рози бўлиб, уларга эргашса, гуноҳкор бўлибди.

Имом Нававий айтдилар:

Бу ҳадис Расулуллоҳ с.а.в.нинг очиқ ойдин мўъжизаларидандир. Чунки келажакни аввалдан айтгандилар, ҳақиқатда бу нарса содир бўлди. Демак, ким бирор мункар ишни кетказишдан ожиз бўлса, сукут қилгани учун гуноҳкор бўлмайди. Балки ўша нарсага дилида рози бўлиб, уни қалбида қариҳ кўрмагани учун гуноҳга ботади.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
HUBUVVAT MARVARIDLARI